

సామాజ్యం కాపురానికొచ్చి ఆర్నె ల్లయ్యింది.

మొదటి నెలంతా సుబ్బారావుకి జీవిత మంతా విశ్వనాథ్ డైరెక్షన్ లో సీనిమా చూసినట్లే గడిచింది. తామిద్దరూ ఈ ప్రపంచానికి అతీ తంగా, ఉన్నతంగా వుండే వ్యక్తులమనే భావన వుండేది.

"డియర్ సుబ్బా, నీ స్వర్ణ కోసం నా అణునణువు తపిస్తూనే వుంది. నీ రాకకోసం చంద్రుని కోసం ఎదురుచూసే చకోరంలా గృహ ప్రాంగణంలో ఎదురు చూస్తుంటాను. ఆఫీసు, ఉద్యోగం ప్రాపంచిక విష యాలు. కాని, మన ప్రేమ చాలా అమూల్యమైనది. అపూరూపమైనది" అనేది సామాజ్యం.

సుబ్బారావు, సామాజ్యం ప్రేమికులై, తర్వాత దంపతులయ్యారు. "రాజ్యం! నీ కోసం నా జీవితం సర్వస్వం త్యాగం చేయగలను. ఆస్ట్రాల్ ఈ బోడి ఉద్యోగం ఒక లెక్కా!" అనేవాడు సుబ్బారావు.

"ఆ విషయం నాకు తెలుసు సుబ్బా! కాని, ఈ శరీరానికి కొన్ని అవసరాలుండీ, వాటి కోసం డబ్బు కావలసి, డబ్బు కోసం ఉద్యోగం తప్పనిసరైంది. లేదా, నిన్ను అనుక్షణం నా దగ్గరే వుంచుకొని ప్రేమ సామాజ్యంలో తేలిపోయేదాన్ని" అనేది మత్తుగా. సుబ్బారావు విరహావేదనతో ఆఫీసుకు వెళ్ళేవాడు.

రెండు నెలలు గడిచాయి. సుబ్బారావు ఇంటి కెదురుగా అప్పారావు, అనసూయ దంపతులు దిగేరు. వారిదీ కొత్త జంటే. బాగా హుషారుగా వుండేవారు. ఎక్కడికీ వెళ్ళాలన్నా కూడా జంటగా వెళ్ళేవారు.

సామాజ్యం అనసూయతో స్నేహం చేసింది. "మా వారు ఇంద్రుడు, చంద్రుడు" అని చెప్పింది. సామాజ్యం. "మా వారు గవాస్కర్, అమితాబ్ బచ్చన్, రాజీవ్ గాంధీ" అంది అనసూయ. ఆ అతిశయోక్తికి కడుపు మండింది సామాజ్యానికి. "మా వారు నేనెంత చెబితే అంత. నిర్భీమురటే నిల్పుంటారు. కూర్చోమంటే కూర్చోంటారు" అంది గర్వంగా.

"మావారికి చెప్పే పనే లేదు. నా కనుసన్నల్లో నడుచుకొంటారు. ఇదిగో, "ప్రేమసాగరం" సీనిమా చూస్తూ పోరోయిన్ వీర బాగుండన్నాను. అంతే, ఉదయాన్నే అలాటి వీర తీసుకొచ్చారు. చూడండి" అంటూ తను కట్టుకొన్న వీరె మాపించింది. నిజమే. వీర చాలా బాగుంది.

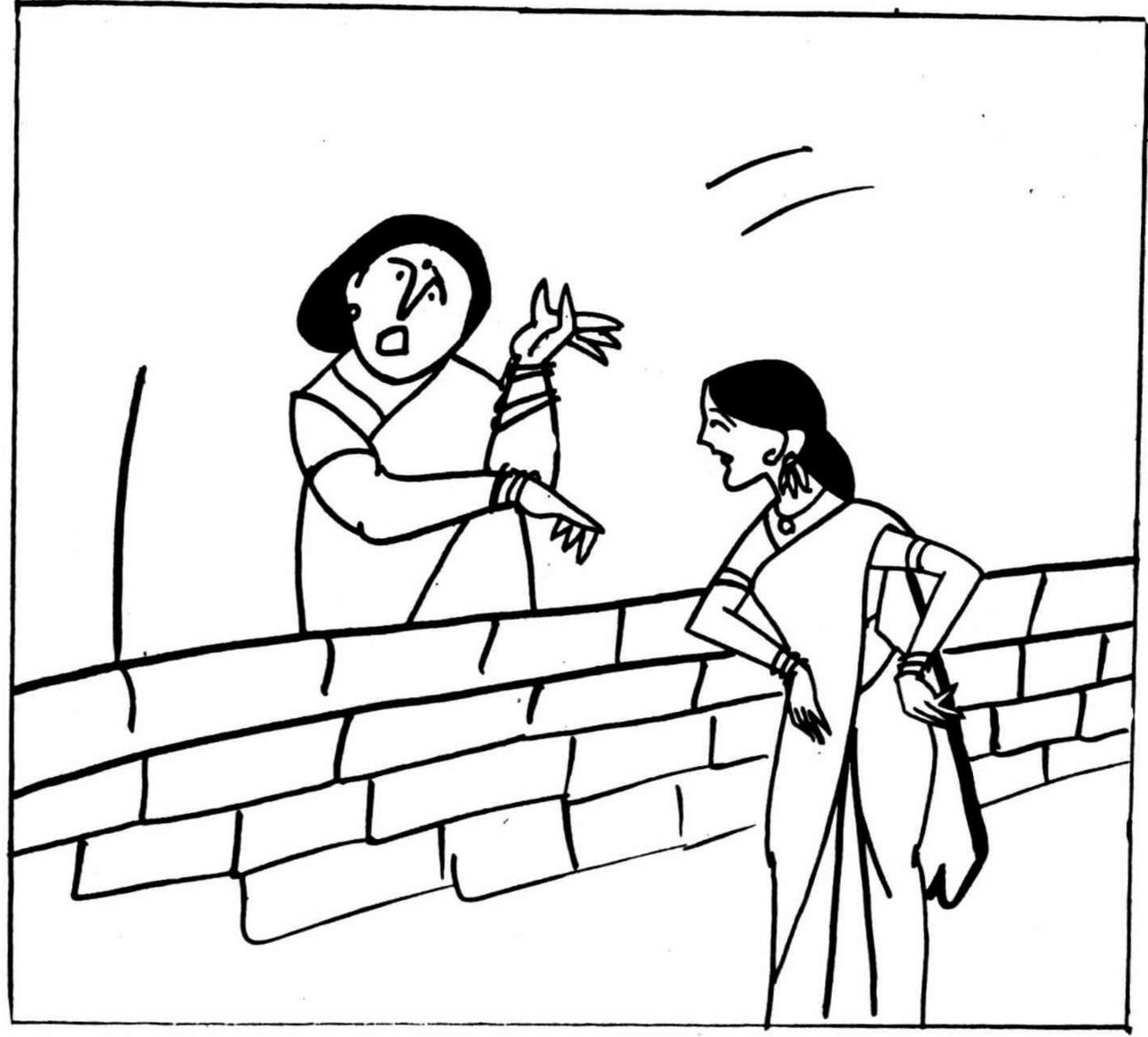
ఆ సాయంకాలం సామాజ్యం సీనిమా ప్రాంగణం వెళ్ళింది. ఆఫీసర్ తో చీవాట్లు తిని ఇంటికొచ్చిన సుబ్బారావుకి 'మూడ్' లేదు. అయినా, భార్య కోసం బయల్దేరాడు.

ఎక్కడ పోరోయిన్ అందమైన వీరతో కనిపిస్తూందా అని ఎదురుచూసింది సామాజ్యం. ఆ సీను రానే వచ్చింది.

"సుబ్బా, ఆ వీరె ఎంత బాగుంది" అరిటూ

సామాజ్యం సాధింపు

ఒరగా చూసింది సామాజ్యం. "నిజమే. ఆ వీరలో పోరోయిన్ చాలా బాగుంది" అన్నాడు సుబ్బారావు. ఈ సమాధానం విన్నవెంటనే కోసంతో మండి పడింది సామాజ్యం. "ఓ ఓ! అన్నీ వెధవ బుద్ధులే. భార్యతో సీనిమాకు వచ్చి పరాయి ఆడదాని అందాలు మెచ్చుకోవడం నీలాటివాడికే చెల్లింది" అంది. "సారీ డియర్! నా ఉద్దేశం అది కాదు. అంద విహీనంగా వుండే పోరోయినే ఆ వీరలో బాగుంది. ఇక నువ్వయితే ఎంత బాగుంటావోనవి ..." అన్నాడు.

సామాజ్యం గర్వంగా చూసి ప్రేమతో సుబ్బారావు బుగ్గ గిల్లింది. "మరీ ట్యూబ్ లైట్ బుర్ర. వీర బాగుంది అని పెళ్ళాం అంటే అర్థం ఏమిటి? పక్కంటి అప్పారావు నయం. మర్నాడే వీరతో యింటికొచ్చాడు" అంది. సుబ్బారావుకి రోషం వచ్చింది. "రాజ్యం సీనిమా చూస్తాం. ఇప్పుడే వస్తాను" అని అంజనేయుడి ఫోజులో ఒక్క గెంతుగెంతి 'పి.టి. ఉష' లా రన్ చేశాడు. సామాజ్యం బద్దకంగా ఆవలించింది, కళ్ళు నలుపు కొంది.

జి. పద్మినీప్రసాద్

ఎదురుగా సుబ్బారావు వీరె పేకెట్ తో నిల్చున్నాడు. సీనిమా హాలు కాకపోతే సుబ్బారావు సామాజ్యం ప్రేమగుర్తులతో మునిగి ఉబ్బితబ్బిబ్బయ్యేవాడు. నెలలు గడుస్తున్నాయి! కాని, సామాజ్యానికి అనసూయ పోటీ నెదు ర్కొనడం కష్టమైపోయింది. మాలలతో గెలవలేక పోతూంది. అప్పారావు భార్యకు చేసే సత్కారాలు చూస్తూంటే ఆవేశం పెరిగిపోతూంది. "నిన్న సాయంకాలం స్నేహితురాలి కొడుకు పుట్టినరోజని వెళ్ళాం. అబ్బ, వాళ్ళింట్లో టి.వి. చూశాక నాకు రాత్రి నిద్రలేపట్టలేదు. ఒక రాత్రి మెలకువ వచ్చి మావారు నన్ను చూసి ఖంగారుపడి 'అదేమిటి, ఇంకా పడుకోలేదా' అన్నారు. 'టి.వి. బాగుంది కదండీ!' అన్నాను.

'అదా సంగతి. నేను వున్నానుగా. నీ కోరిక తీరినట్లే పడుకో' అన్నారు. ... అరే మాలల్లోనే వస్తున్నారు. ఏమిటబ్బా ఆటోలోంచి పార్సెల్ దించుతున్నారు! ఇంకేముంది టి.వి. తెచ్చారు కాబోలు. నే వస్తా సామాజ్యంగారూ" అంటూ ఒయ్యారంగా వెళ్ళి పోయింది. నిజమే అప్పారావు టి.వి. తెచ్చేడు. సామాజ్యం కుతకుత ఉడికిపోయింది. "సుబ్బా!" అంటూ ఒక్కసారి కోసంతో అరిచింది. ఆఫీసులో పనిచేసుకొంటున్న సుబ్బారావు ఉలిక్కి పడ్డాడు. వెంటనే లేచి ఆఫీసర్ దగ్గరకు పోయి "సారీ, మా అవిడకు ఆరోగ్యం బాగులేదు. పర్మిషన్ కావాలి"

అన్నాడు:

అప్పుడే ఫోన్లో తన భార్యమణి నుంచి తీయటి ముద్దు అందుకొన్న 'ఆఫీసరుడు' ఆ మైకంలో వుండే ముసిముసిగా నవ్వుతూ "పోవోయ్, ఇంటికేగా!" అన్నాడు. వెంటనే సుబ్బారావు మాయమయ్యాడు.

* * *

ఆ వీధిలో ఒక వింత సంఘటనం కలిగింది. ఆన సూర్యుని వీధి కొంటే సామాజ్యం అది కొంటుంది. కూరగాయలవాళ్ళ దగ్గర్నుండి కుంటి ముప్పినాడి వరకూ వీళ్ళ సంగతి గమనించి ఇద్దరికీ పోటీపెట్టి తాము లాభపడడం ప్రారంభించారు.

చిల్లర సరుకులు అమ్ముకొనేవాళ్ళు కూడా ఎవరైనా బేరమాడితే "అదేంటమ్మా! ఎదురింటావిడ ఎంత చెబితే అంతే. మీలా బేరాలుండవు" అనడం, తమ సరుకులు అమ్ముకోవడం నేర్పారు.

ఈ పోటీలో నిత్య ఉద్రేకంతో బుసలు కొట్టేది సామాజ్యం, అనసూయ! నిత్య దరిద్రంతో నీరసించి పోయేది సుబ్బారావు, అప్పారావు.

సామాజ్యం ఈ పోటీని అధిగమించాలనుకొంది. సుబ్బారావు మీద 'వార్' డిక్టర్ చేసింది. చేంతాడంత లిస్ట్ ఇచ్చింది. ఇవన్నీ ఇంట్లో వుండాలి. లేకపోతే 'ప్రిస్టేజీ' పోయినట్లే నంది. కల్లుతాగిన కోతిలా గెంతింది.

"రాజ్యం! ఇవన్నీ ఎందుకు? నెమ్మదిగా కొను

క్కొందాం" అన్నాడు.
 "టా! వీళ్లెదు. దాని మొగుడు ముందు తేవడం. తర్వాత మనం కొనడం. ఇది కుదరదు. ముందే మనం అన్నీ కొనేయాలి."
 "చాలా కొన్నాం గదా! ఇంకెందుకు చెప్ప. చనా వాళ్ళతో పోటీ ఏమిటి? వాళ్ళ పద్ధతి వాళ్ళది. మన పద్ధతి మనది."
 "సుబ్బా! చవలలా మాట్లాడకు! వాళ్ళేం చేస్తే

అదే చెయ్యాలి. వాళ్ళకన్నా ఒకడుగు ముందే వుండాలి. గో, వెంటనే పని కానీ." అంది సామాజ్యం.

నడినెత్తిన సూర్యుడు విశ్వరూపం చూపిస్తూంటే 'ఉప్పు'రంటూ వీధిన పడ్డాడు సుబ్బారావు. కొంత దూరం నడిచి చూస్తే తనలాగే 'ఈసురో' మంటూ వస్తున్న అప్పారావు కనిపించాడు.

ఒకరిని చూసి ఒకరు బావురుమన్నారు. కావలించుకొని ఘొల్లుమన్నారు. బాధను తట్టుకోవడం కోసం బార్కి వెళ్ళారు.

* * *

"మీకేమైనా మతిపోయిందా. తాగొస్తారా. ఏ ఏ!" అంది సామాజ్యం.

"డియర్, ఆ మాటంటే నేను వడను. ఎదురింటి అప్పారావు తాగుతుంటే నేనేనా చేతకాని వాణ్ణి. నేనూ తాగేను. లేకపోతే నీ ప్రెస్టేజీ ఏమయ్యేది?" నిన్ను చూసి వాళ్ళు నవ్వేవారు కాదా!" అన్నాడు.

సామాజ్యం వెత్తి బాదుకొంది.

"వాళ్ళతో మనకు పోటీనా! వాళ్ళు చేసే వెధవ పట్టు మీరు చేస్తారా? ఇది చచ్చినా సహించమ" అంది రోషంతో.

"అంతే. ఈ రోజు నుంచి మప్పు, నేనూ కూడా వాళ్ళు చేసే వెధవ పట్టు చెయ్యద్దు. సరేనా" అన్నాడు గుడ్లు పెద్దవి చేస్తూ.

సామాజ్యం సరేనక తప్పలేదు.

